

Role of Local Politicians in Community Development for Ban Lao Subdistrict Administrative Organization, Sung Men District, Phrae Province

Thanadon Khanyankan¹ and Somjit Konwong²

Received: January 05, 2023

Revised: August 29, 2023

Accepted: October 10, 2023

Abstract

The purposes of this research article were 1) to study the role of local politicians in community development for Ban Lao Subdistrict Administrative Organization, Sung Men District, Phrae Province; 2) to study the relationship between Aparihaniyadhamma 7 and the role of local politicians in community development for Ban Lao Subdistrict Administrative Organization, Sung Men District, Phrae Province; and 3) to study problems, obstacles, and suggestions regarding the role of local politicians in community development for Ban Lao Subdistrict Administrative Organization, Sung Men District, Phrae Province. This was a mixed methods research. Quantitative research was conducted by distributing questionnaires to a sample of 303 people. Qualitative research used in-depth interviews with 9 informants. The results of the research found that 1) the overall level of the role of local politicians in community development according to Aparihaniyadhamma 7 was at a high level ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.52); 2) the relationship between Aparihaniyathamma 7 and the role of local politicians in community development, Ban Lao Subdistrict

¹⁻² Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: thanadonzakrub@gmail.com, Tel. 094-7120352

Administrative Organization, Sung Men District, Phrae Province, overall, had a very high positive relationship ($r = 0.933^{**}$); and 3) problems, obstacles, and suggestions regarding the role of local politicians in community development, Ban Lao Subdistrict Administrative Organization, Sung Men District, Phrae Province found that the water supply was not sufficient for household use, and in some areas there was still no road repair and it was not convenient to travel during the rainy season. Local agencies did not regularly publicize knowledge about seasonal infectious diseases. People were not encouraged to pursue a career. There were not lack of training and education about drugs for children and youth within the community and lack of promotion of democratic governance for citizens to receive equality and have rights and freedoms. Suggestions found that the water supply system should be reserved or there should be an agency to inspect groundwater in the area. An urgent road improvement project should be organized. There should be media or community leaders to publicize knowledge about infectious diseases to the public. There should be promotion and support for people in the area to have careers that can be extended. Knowledge and punishments about drugs should be given to children and youth in the community on a regular basis. People should be instilled in them to exercise their right to freedom of expression that was correct and within the framework of good morals. Local wisdom should be promoted and supported for the community to develop into a source of learning. And morality and ethics should be instilled in the youth.

Keywords: Role, Local Politician, Community Development

บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่

ธนดล ขยันการ¹ และสมจิต ขอนวงศ์²

Received: January 05, 2023

Revised: August 29, 2023

Accepted: October 10, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักการบริหารนิยธรรม 7 กับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ และ 3) ศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ โดยระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็นแบบผสมวิธี โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการแจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 303 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 9 รูป/คน ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.52) 2) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักการบริหารนิยธรรม 7 กับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.933^{**}$) และ 3) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ พบว่า น้ำประปาไม่เพียงพอต่อการใช้ในครัวเรือน และในพื้นที่บางส่วนยังไม่มีรถซ่อมแซมถนนและยังไม่สะดวกในการเดินทางในช่วงฤดูฝน หน่วยงานในพื้นที่ไม่

¹⁻² มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Corresponding author, e-mail: thanadonzakrub@gmail.com, Tel. 094-7120352

ประชาสัมพันธให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อประจำฤดูอย่างสม่ำเสมอ ประชาชนไม่ได้รับการส่งเสริมในการประกอบอาชีพ ขาดการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้แก่เด็กและเยาวชนภายในชุมชน และขาดการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชนได้รับความเสมอภาค และมีสิทธิเสรีภาพ ข้อเสนอแนะ พบว่า ควรที่จะสำรองระบบน้ำประปาหรือให้หน่วยงานมาตรวจสอบน้ำบาดาลในพื้นที่ ควรจัดให้มีโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนอย่างเร่งด่วน ให้มีสื่อหรือผู้นำชุมชนประชาสัมพันธให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อแก่ประชาชน ควรที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพที่สามารถต่อยอดได้ ควรให้ความรู้และโทษเกี่ยวกับยาเสพติดให้แก่เด็กและเยาวชนในชุมชนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ควรปลูกฝังให้ประชาชนใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้องและอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีงาม ควรส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับชุมชนพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และควรปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับเยาวชน

คำสำคัญ: บทบาท, นักการเมืองท้องถิ่น, การพัฒนาชุมชน

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยมีการบริหารราชการแผ่นดินโดยใช้หลักการรวมอำนาจ แบ่งอำนาจ และกระจายอำนาจ โดยหลักการกระจายอำนาจไปยังท้องถิ่นถือเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการบริหารจัดการบ้านเมืองของรัฐในระบอบประชาธิปไตย โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานชุมชนท้องถิ่น สอดคล้องกับบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2557 ในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อการบริหารบ้านเมืองและสังคมที่ดี มาตรา 35 (3) ให้มีกลไกการบริหารที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน ตรวจสอบ และจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งกลไกในการกำกับและควบคุมให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน และ (6) ให้มีกลไกการบริหารที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความเข้มแข็งของหลักนิติธรรม และการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วนและทุกระดับ (ศักดิ์สุนทร ขวลาจันทร, 2558)

การบริหารราชการแผ่นดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ

บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ฉบับที่ 7) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562 มาตรา 67 และมาตรา 68 4 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย และ 4) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และยังกำหนดบทบาทหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 59 คือ กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมายและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติและนโยบาย สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

ส่วนหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 67 คือ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และจากการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทย พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือ ปัญหาการเติบโตของเมือง ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยการจราจร การพักผ่อนหย่อนใจของคนในเมืองเป็นต้น ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นเมืองเพิ่มมากขึ้นในสังคมไทย รวมถึงมีสภาพปัญหาของเมืองหรือชุมชนที่สลับซับซ้อนและมีความต้องการใช้บริการจากหน่วยงานของรัฐค่อนข้างมาก ดังนั้น หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงค่อนข้างจะมีมากมายและสลับซับซ้อนตามระดับความเจริญของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ความสลับซับซ้อนในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะเพิ่มมากขึ้นตามขนาดและระดับขององค์การบริหารส่วนตำบล ()

จากแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ (2564) พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่าก็ประสบปัญหาในการพัฒนาชุมชน คือ 1) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ปัญหาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ปัญหาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม

และการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ปัญหาด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากนักการเมืองท้องถิ่นบางคนไม่ได้เข้ามามีบทบาทอย่างจริงจัง ขาดการเสียสละอุทิศเวลาทำงานและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน รวมถึงการไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาชุมชน และยังขาดการติดต่อประสานงานระหว่างชุมชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผลให้ชุมชนยังประสบปัญหา ทั้งนี้การพัฒนาชุมชนต้องอาศัยนักการเมืองท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนามีประสบผลสำเร็จและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิชุกร นาครณ, 2550)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ โดยประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ หลักอปริหานิยธรรม 7 ประการ ได้แก่ 1) ด้านหมั่นประชุมกันเนื่องนิมิต 2) ด้านพร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม 3) ด้านการไม่ตั้งกฎระเบียบที่ขัดต่อระเบียบเดิม 4) ด้านมีความเคารพนับถือต่อผู้บังคับบัญชา 5) ด้านให้ความเคารพต่อเพศสตรี 6) ด้านให้ความเคารพต่อสถานที่ 7) ด้านให้ความดูแลเอาใจใส่ต่อท่านผู้มาเยือน ซึ่งหลักอปริหานิยธรรม 7 ประการนี้ พระพุทธเจ้าทรงตรัสแสดงแก่เจ้าวัชชีทั้งหลายผู้ปกครองรัฐโดยระบอบสามัคคีธรรม ทั้งนี้ที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ เนื่องจากผู้นำท้องถิ่นเป็นบุคคลสำคัญกลุ่มหนึ่งที่จะเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนและใกล้ชิดกับประชาชน จึงสามารถเข้าใจสภาพชุมชนได้อย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำหลักธรรมประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความเจริญก้าวหน้ามั่นคงในทุกด้าน ให้มีประสิทธิภาพเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อประชาชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักอปริหานิยธรรม 7 กับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีตัวแปรอิสระ ประกอบไปด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 1) เพศ 2) อายุ 3) สถานภาพสมรส 4) ระดับการศึกษา และ 5) อาชีพ, หลักอปริหานิยธรรม 7 ได้แก่ 1) ด้านหมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ 2) ด้านพร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม 3) ด้านการไม่ตั้งกฎระเบียบที่ขัดต่อระเบียบเดิม 4) ด้านความเคารพนับถือต่อผู้บังคับบัญชา 5) ด้านความเคารพต่อเพศสตรี 6) ด้านความเคารพต่อสถานที่ 7) ด้านความดูแลเอาใจใส่ต่อท่านผู้มาเยือน และตัวแปรตาม ประกอบไปด้วย บทบาทของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

การค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สามารถคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งสองฉบับได้เท่ากับ 0.860

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งคำนวณได้มาจากประชากรที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ประจำปีงบประมาณ 2564 ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2563 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2564 จำนวน 2,512 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากประชาชนจำนวน 303 คน ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อนที่ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. การวิเคราะห์เชิงสถิติพรรณนา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Question) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) โดยการแจกแจงความถี่ของผู้ตอบคำถามปลายเปิด ตามลำดับความสำคัญ

2. การวิเคราะห์เชิงสถิติอนุมาน เลือกใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากระดับของตัวแปรที่ใช้เป็นระดับอันดับ และสามารถคำนวณได้ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยทั่วไปนิยมใช้สัญลักษณ์ (r) แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มการบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์ จะใช้ตัวเลขค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ $+1$ แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงแต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการความสัมพันธ์กันในระดับน้อยหรือไม่มีเลย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (Statistical Software) เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องแม่นยำ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูป/คน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 1 รูป 2) ผู้บริหารหรือกำหนดนโยบาย จำนวน 1 คน 3) ผู้ปฏิบัติงานหรือปฏิบัติตามนโยบาย จำนวน 2 คน 4) ผู้นำชุมชนและปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 2 คน นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 3 คน โดยผู้วิจัยกำหนดแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างหลักการบริหารนิยธรรม 7 กับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.72) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.70) รองลงมา ได้แก่ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.73), ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.74) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.70)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักการบริหารนิยธรรม 7 กับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.933^{**}$) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าหลักการบริหารนิยธรรม 7 กับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า จังหวัดแพร่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน

3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ปัญหา อุปสรรค พบว่านักการเมืองท้องถิ่นขาดความพร้อมเพรียงในการเข้าร่วมการประชุม หรือมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เนื่องจากติดภารกิจส่วนตัว ส่งผลให้ขาดการติดต่อประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับชุมชน นักการเมืองท้องถิ่นมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันในเรื่องการพัฒนาชุมชน การรับฟังปัญหาจากชุมชนบางครั้งนักการเมืองท้องถิ่นอาจจะยังไม่เข้าใจถึงปัญหาอย่างแท้จริง รวมถึงปัญหาของงบประมาณและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะนำมาพัฒนาชุมชนไม่เพียงพอ ต้องรองบประมาณจากส่วนกลาง ทำให้การพัฒนาชุมชนและการตอบสนองความต้องการของชุมชนเกิดความล่าช้า

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสุงเม่น จังหวัดแพร่ ทั้ง 4 ด้าน 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจัดให้มีโครงการก่อสร้างและซ่อมแซมถนนคอนกรีต ถนนลาดยาง นักการเมืองท้องถิ่นส่งเสริมการบำรุงรักษาเสาไฟฟ้า สายไฟฟ้า 2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นส่งเสริมสถานศึกษาในสังกัดได้รับการพัฒนา มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอทันสมัยเด็กได้รับโอกาสทางการศึกษา 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจัดโครงการศูนย์ปฏิบัติการร่วมใจในการช่วยเหลือประชาชน 4) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นส่งเสริมการจัดกิจกรรมประเพณีท้องถิ่นและวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเป็นประจำ เห็นได้ว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของพระศกลวัณ จิตตปญโญ (วงวิวัช) (2563) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาหวาด อำเภอรือเสาะ จังหวัดน่าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.31) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.50) อยู่ในระดับมาก รองลงมา ด้านการศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.50) อยู่ในระดับมาก ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.40) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.36) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักการบริหารนิยธรรม 7 กับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสุงเม่น จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.933^{**}$) กล่าวคือ เมื่อนักการเมืองท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า บูรณาหลักการบริหารนิยธรรม 7 กับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชน ก็จะส่งผลให้นักการเมืองท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสุงเม่น จังหวัดแพร่ ดีมากขึ้น เห็นได้ว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของพระอธิการปรีชา ดิคุหาณ (มาทา) (2560) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหลักการบริหารนิยธรรมกับประสิทธิภาพการบริหารงานของเทศบาลตำบลนาแก้ว อำเภอกะเคา จังหวัดลำปาง พบว่า การประยุกต์ใช้หลักบริหาร

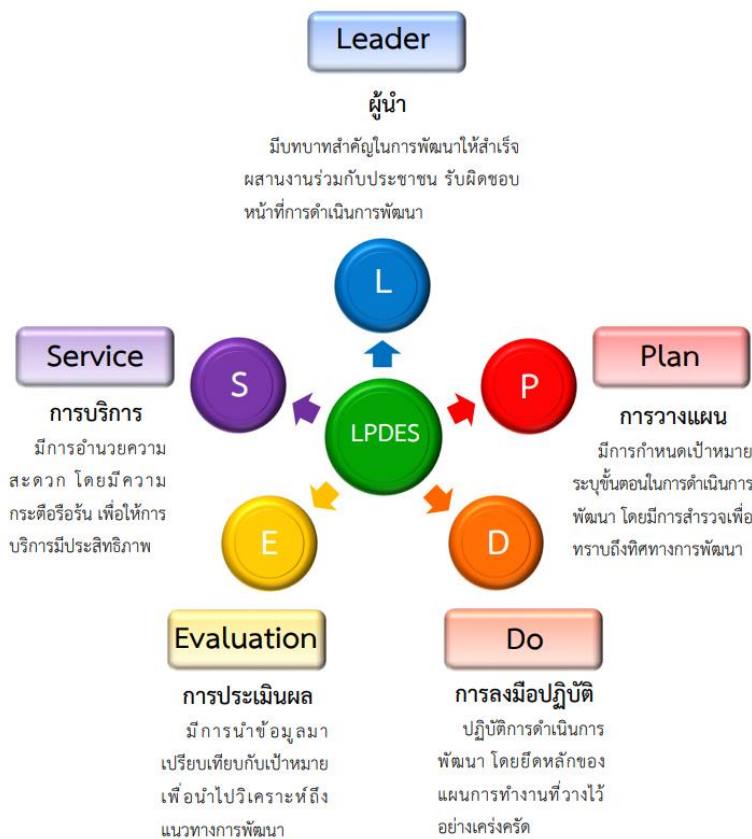
หานิยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการบริหารของเทศบาลตำบลนาแก้ว อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยพบว่า การประยุกต์ใช้หลักการบริหารนิยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง

3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นขาดความพร้อมเพรียงในการเข้าร่วมการประชุม หรือมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เนื่องจากติดภารกิจส่วนตัว ส่งผลให้ขาดการติดต่อประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับชุมชน นักการเมืองท้องถิ่นมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันในเรื่องการพัฒนาชุมชน การรับฟังปัญหาจากชุมชน บางครั้งนักการเมืองท้องถิ่นอาจจะยังไม่เข้าใจถึงปัญหาอย่างแท้จริง รวมถึงปัญหาของงบประมาณ และรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะนำมาพัฒนาชุมชนไม่เพียงพอ ต้องรองบประมาณจากส่วนกลาง ทำให้การพัฒนาชุมชนและการตอบสนองความต้องการของชุมชนเกิดความล่าช้า จากที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลกระทบต่อการพัฒนาชุมชน 4 ด้านดังนี้ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า น้ำประปาไม่เพียงพอต่อการใช้ในครัวเรือน และในพื้นที่บางส่วนยังไม่มีถนนและยังไม่สะดวกในการเดินทางในช่วงฤดูฝน 2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต พบว่า หน่วยงานในพื้นที่ไม่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อประจำฤดูอย่างสม่ำเสมอ ประชาชนไม่ได้รับการส่งเสริมในการประกอบอาชีพ 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่า ขาดการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้แก่เด็กและเยาวชนภายในชุมชน 4) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า ขาดการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชนได้รับความเสมอภาค และการสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับชุมชนในการพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระศกลวัฒน์ จิตตปญโญ (วงวิวงษ์) (2563) พบว่า ในพื้นที่บางส่วนยังไม่มีถนนและยังไม่สะดวกในการเดินทางช่วงฤดูฝน ประชาชนไม่ได้รับส่งเสริมในการประกอบอาชีพ และขาดการส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับชุมชน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พบว่า ควรที่จะสำรองระบบน้ำประปาหรือให้หน่วยงานมาตรวจสอบน้ำบาดาลในพื้นที่ ควรจัดให้มีโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนอย่างเร่งด่วน ให้มีสื่อหรือผู้นำชุมชนประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อแก่ประชาชน ควรที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพที่สามารถต่อยอดได้ ควรให้ความรู้และโทษ

เกี่ยวกับยาเสพติดให้แก่เด็กและเยาวชนในชุมชนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ควรปลูกฝังให้ประชาชนใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้องและอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีงาม ควรส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับชุมชนพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และควรปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระศกลวัฒน์ จิตตปญโญ (วงวิวงษ์) (2563) พบว่า ควรที่จัดให้มีโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนอย่างเร่งด่วน ควรที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพที่สามารถต่อยอดได้ และควรส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับชุมชน

องค์ความรู้ใหม่

บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ เป็นการสร้างบทบาทให้กับนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชน มีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และสามารถดำเนินการในการพัฒนาชุมชนอย่างเคร่งครัด มีการติดตามและประเมินผลตามแผนการดำเนินการในการพัฒนาชุมชนได้ นอกจากนี้ยังมีการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยนำมาประยุกต์กับหลักอปริหานิยธรรม 7 ซึ่งเป็นหลักธรรมแห่งความเจริญ ไม่ทำให้เสื่อม และยังสร้างความสามัคคีให้กับชุมชนได้ และพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญขึ้น ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้จากการวิจัยได้ LPDES : MODEL ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

L = Leader ผู้นำ ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่น ถือว่ามีบทบาทที่สำคัญในการชักนำ หรือ จูงใจให้ประชาชนมีความเห็นตามในเรื่องต่าง ๆ อีกทั้งเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งต่อ ความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน เพราะนักการเมืองท้องถิ่นมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ จะต้องวางแผน หรือสั่งการควบคุมดูแลให้ประสบสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

P = Plan การวางแผน ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นต้องมีการวางแผนและกำหนด เป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อวัดความก้าวหน้าของความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน และสำรวจความ ต้องการของประชาชนว่ามีปัญหาอะไรที่จะต้องแก้ไขหรือจะต้องพัฒนา มีการจัดสรรงบประมาณ และกำหนดกรอบการดำเนินการและตัวชี้วัดของผลการดำเนินงานในการพัฒนาชุมชน เพื่อที่จะได้ มองเห็นภาพรวมและรู้ทิศทางในการพัฒนาชุมชน

D = Do การลงมือปฏิบัติ ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องดำเนินการตามกรอบแนวทาง การดำเนินการในการพัฒนาชุมชนอย่างเคร่งครัดและมีการควบคุมทางการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

E = Evaluation การประเมินผล ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นต้องมีการติดตามและประเมินผลตามแผนการดำเนินการในการพัฒนาชุมชน โดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลของการดำเนินการแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ว่าได้ผลตามที่กำหนดไว้เพียงใด เพื่อจะได้ทราบถึงความคืบหน้า ปัญหา และผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินการในการพัฒนาชุมชน

S = Service การบริการ ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีการให้บริการ การช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาชุมชน มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการประกอบอาชีพ และได้รับโอกาสทางการศึกษา มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ คือ 1) L = Leader ผู้นำ 2) P = Plan การวางแผน 3) D = Do การลงมือปฏิบัติ 4) E = Evaluation การประเมินผล 5) S = Service การบริการ เพื่อให้บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ ควรมีนโยบายส่งเสริมให้นักการเมืองท้องถิ่น มีความรู้ทางด้านบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชน
2. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ ควรมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนจัดตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของนักการเมืองท้องถิ่น เพื่อจะได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวและติดตามผลงานของการพัฒนาชุมชน
3. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ ควรมีนโยบายสำรวจความต้องการของประชาชน เพื่อที่จะได้จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เรื่องบทบาทผู้นำที่ดี และหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น เพราะนักการเมืองท้องถิ่นมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบที่จะต้องวางแผน หรือสั่งการควบคุมดูแลให้ประสบสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
2. นักการเมืองท้องถิ่นควรดำเนินการในการพัฒนาชุมชนอย่างเคร่งครัดและมีการควบคุมทางการดำเนินการ เพื่อให้ประชาชนได้มั่นใจถึงความรู้ความสามารถที่จะพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและมีการพัฒนาตามที่ให้นโยบายไว้แก่ชุมชน
3. นักการเมืองท้องถิ่นควรจัดสรรงบประมาณและสำรวจความต้องการของประชาชน เพื่อรับฟังปัญหาและพิจารณาความสำคัญของปัญหาว่าสิ่งใดจำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขและพัฒนาโดยเร็ว

เอกสารอ้างอิง

- พระศกลวัฒน์ จิตตปัญญา (วงวิวงษ์). (2563). *บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาล ตำบลนาหวาด อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระอธิการปรีชา ดิษฐาโณ (มาทา). (2561). *ประสิทธิผลการบริหารงานตามหลักการบริหารนิยธรรม ของเทศบาล ตำบลนาแก้ว อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง*. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วิชชุกร นาคนน. (2550). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ศักดิ์สุนทร ขาวลาจันทร์. (2558). *การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล*. ศรีสะเกษ : โรงพิมพ์วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา.
- องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า. (2564). *ข้อมูลพื้นฐาน*. เข้าถึงได้จาก <https://www.banlao.go.th>